

ШИНИЧИ ХОШИ ПОДАРЪК ЗА ЦЯЛ ЖИВОТ

Превод от японски: Александър Кючуков, 1988

chitanka.info

Всичко започна безобидно... Една млада майка получи по пощата шарена реклама за някаква нова стока. Оказа се, че се рекламира автоматизиран универсален възпитател, заменящ на детето родителите изцяло. Удобно нещо естествено, но може би много скъпо? Цената обаче не беше посочена. Бащата на детето предложи:

— Мисля, че ще може да го купим на изплащане. Ще попитаме фирмата, пък после ще видим...

Но вместо отговор от фирмата изпратиха автомата — новичък, блестящ, много красив. Явно във фирмата бяха решили, че щом се интересуват от такова нещо, значи в семейството има вече дете. А най-важното — автоматът бе изпратен безплатно!...

Като се посъмняваха за приличие, младите родители решиха, че правителството е платило автомата, грижейки се за подрастващото поколение, и повериха детето си на новия възпитател. Когато научиха, че такива автомати вече са се появили и в други семейства, последните им съмнения изчезнаха.

Автоматът възпитател прекрасно заменяше майката. Хранеше, даваше вода, сменяше пелените, разказваше приказки — много нравоучителни. А вредни мисли не внушаваше. Настояваше с мек проникновен глас: „Следва да се прави това и това...“. Ако детето не слушаше, възпитателят го пляскаше — не болезнено, но все пак чувствително. Също като майка. Наистина при такова автоматизирано възпитание децата ставаха прекалено еднакви... затова пък от тях не можеше да се очаква нещо непредвидено.

Минаха години, възпитаниците на автоматите се вляха в обществото на възрастните, започнаха да работят. И всичко би било както досега, ако не беше мекият проникновен глас, който все по-често и по-често внушаваше по телевизията и радиото: „Следва да се купуват еди-какви си стоки от еди-коя си фирма... Следва да се гласува за еди-кой си кандидат...“. Думите бяха, общо взето, обичайни, а гласът... Това беше глас, близък и познат на милиони хора от детството, глас, който не можеха да не послушат.

Хората купуваха и гласуваха...

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 21/1988 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.